

Đừng xa anh...như chị em đã...

(truyenngan.com.vn - Tham gia viết bài cho tập truyện “Hay là mình cứ bắt chấp hết yêu nhau đi”)

Ly à, hứa với anh, đừng bao giờ xa anh như chị em đã từng xa anh, hãy nắm tay anh đi hết quãng đường còn lại em nhé...!

- Cho tôi 1 tách cafe.

Tiếng nói của Ly phát ra từ chiếc bàn phía góc tường cạnh cửa sổ, Ly có một mái tóc ngắn cá tính , đôi mắt đen tròn nhưng ẩn lấp bao nỗi suy tư phiền muộn. Ngồi phía đối diện Ly là Lâm giám đốc công ti Hoàng Phát có tầm cỡ, anh chạc 35 tuổi, mặc chiếc véc màu đen lịch lãm, Ly lên tiếng:

- Em sẽ sang Mỹ. Việc em cần làm cũng đã làm xong rồi.

Lâm trầm ngâm không lên tiếng, anh thở dài và đưa tách café lên uống. Ly tiếp lời:

- Anh vẫn còn yêu chị em?

Cả hai cùng im lặng.....

Đó là chuyện của 6 năm về trước.....

Vi là vợ sắp cưới của Lâm, đồng thời cũng là chị gái của Ly. Một ngày kia....

- Sức khỏe của Lâm rất yếu, cậu ta sẽ không thể sống được nữa nếu không có người hiến tim trong hôm nay...

Vị bác sĩ già nhìn Vi đầy lo lắng. Vi nhìn vào căn phòng nơi Lâm đang nằm bất tỉnh, tim cô chợt quặn lên 1 nỗi đau tê tái.

- Bác sĩ, tôi có thể hiến tim cho Lâm...

- Nhưng mà...

- Hãy làm theo lời tôi, hãy cứu sống anh ấy, bằng mọi cách...

- Tôi không thể..!

Vi quỳ xuống, van nài :

- Tôi xin ông, không có Lâm tôi cũng chẳng màng gì đến sống nữa,tôi là vợ anh, tôi có quyền được đổi mạng sống cho chồng, với lại ông thấy đấy, công ti đang rất cần Lâm lúc này.

Không thể ngăn cản được sự cương quyết của Vi, vị bác sĩ đành chấp nhận :

- Thôi được, nếu cô đã muốn vậy hãy đi làm thủ tục rồi nhanh chóng tiến hành phẫu thuật.

- Tôi muốn trở về nhà một lát...

- Cô cứ tự nhiên, cô hãy suy nghĩ lại...

Vi trở về nhà, căn phòng lạnh tanh trống trải, đôi mắt cô đã sưng tấy lên dù thế thì nước mắt vẫn không sao ngừng rơi. Ly không có nhà, Vi cầm cây bút viết vài chữ để lại rồi nhanh chóng đến bệnh viện. Ca phẫu thuật thành công, Lâm đã được cứu sống nhưng Vi thì đã ra đi mãi mãi. Lâm tỉnh dậy, sau khi sức khỏe phục hồi anh muốn mau chóng trở về nhà gặp Vi. Về tới nhà, anh hoàn toàn suy sụp, mọi thứ giờ đây đã trở nên vô nghĩa khi anh bắt gặp ảnh Vi đang nằm trên bàn thờ. Thứ duy nhất lúc này anh muốn tìm đến đó chính là rượu, đúng, anh không còn muốn tỉnh, anh muốn say, say mãi trong cái gọi là hạnh phúc. Lâm bước đi, đôi chân lẻ loi trong bóng đêm, đôi mắt lơ đãng, anh cười rồi lại bật khóc_Có lẽ lúc người ta say mới là lúc con người ta tỉnh nhất, anh bước đi theo những gì con tim mách bảo...

- Vi ơi, em đâu rồi, vi ơi anh về với em rồi đây...

Lâm từ ngoài cửa gọi vào, nghe thấy tiếng Lâm Ly từ trong nhà bếp đi ra:

- Anh say rồi, để tôi đưa anh lên phòng.

- Buông ra..!

Lâm đẩy Ly ngã xõng xoài xuống đất, dệu dạo bước vào nhà đôi mắt đưa qua đưa lại như tìm kiếm thứ gì đó.

- Vi đâu? Em ở đâu?

Anh lục tung mọi thứ, bắt đầu đập phá đồ đạc, ngôi nhà này, những tháng ngày hạnh phúc, anh căm ghét nó, căm ghét những kỉ niệm lúc này đây đang dày vò trái tim anh không dứt:

- Tại sao em ra đi như vậy, em nói em sẽ ở mãi bên anh cơ mà, tại sao, tại sao em lại ra đi như vậy. Ông trời ơi, tại sao ông lại đối xử với tôi như vậy, tôi không tin, không tin. Vi, em còn sống, còn sống đúng không, đừng trốn nữa, ra đi mà. Anh nhớ em nhiều lắm em biết ???

Lâm khụy gối trong vô vọng nước mắt khê rơi từng giọt xuống sàn nhà, Ly thấy thế đứng dậy, tiến đến chỗ Lâm, túm lấy cổ áo anh xách lên.

- Đứng dậy, anh đứng dậy cho tôi.

Lâm xô mạnh Ly, nhưng cô không ngã, đôi mắt tức giận nhìn thẳng vào mặt Lâm quát lớn:

- Đến đây, anh nhìn đi, đây là cái gì?

Lâm ngược lên bàn thờ, thụt lùi về phía sau.

- Không.....

Lâm lắc đầu lia lịa....

- Không... tôi không tin....

Lâm nhìn thẳng vào mặt Ly nói như gào lên:

- Vi đâu, cô ấy ở đâu?

Bộp.....

Cái tát nóng ran khiến Lâm sững người, Ly nhìn Lâm khoanh tay cười nhạt

đầy đau khổ.

- Người đàn ông mà chị tôi chấp nhận đánh đổi tính mạng mình để cứu sống đây ư? Anh nghĩ anh thế này chị tôi sẽ vui vẻ ra đi à.

Lâm cắn chặt răng, bất giác lại ôm Ly vào lòng, ai nói là con trai không có những phút yếu đuối .

- Tôi phải làm sao đây?

Ly im lặng, cô nhìn lên tấm ảnh của chị gái thấy lòng mình cũng khó giữ được cảm xúc. Trước sự ra đi của chị gái cô hằng yêu quý cô cũng cảm thấy đau đớn hơn ai hết, nhưng biết sao được, khi cô biết chuyện mọi thứ cũng đã xảy ra. Ly gỡ tay Lâm ra khỏi người mình nhìn thẳng vào đôi mắt Lâm và nói:

- Có duyên nhưng chắc gì đã nợ! Những thứ cần đến rồi nó cũng sẽ đến, những thứ đã không phải là của mình cho dù có cố giữ nó cũng sẽ mất. Chị ấy mất rồi, đó là sự thật! Anh đừng để chị tôi ra đi mà không thể nhắm mắt, trước khi ra đi chị ấy đã nhờ tôi chăm sóc anh.....

Ly ngừng lại một lúc rồi nói tiếp:

- Cháo tôi đã nấu cho anh rồi đấy, đói thì anh hãy tự lấy ăn, tôi chỉ có thể làm như vậy thôi. Muộn rồi, tôi phải về....

Bóng Ly mờ dần sau ánh đèn, một khoảng không nặng nề bao trùm toàn bộ không gian. Cô trở về nhà, sau một ngày dài mệt mỏi, đặt mình xuống giường cô thiếp đi từ lúc nào không biết.

8h sáng hôm sau...

Ly thức dậy...Thứ ánh sáng mờ ảo chiếu rọi vào trong căn phòng u ám, một đêm dài dằng dặc cũng đã qua, cô đưa tay dụi mắt, bước xuống giường thấp nhang cho Vi rồi chẳng buồn ăn uống gì mà đến thẳng công ti.

Reng....reng....reng.....

Chiếc điện thoại vang lên, Ly nhấc máy, là điện thoại của công ti đối tác

Hoàng Phát. Họ muốn hủy hợp đồng. Cô không gì chỉ cười khinh bỉ, lúc khó khăn thì mới biết được bộ mặt thật của những người vẫn luôn kề cận bên cạnh, đúng là một lũ giả tạo. Từ ngày sức khỏe Lâm không tốt công ti liên tục làm ăn thua lỗ, không sớm thì muộn họ cũng sẽ làm như vậy. Ly nhìn sang vị trí giám đốc, nơi mà Lâm vẫn hay thường ngồi. Hôm nay anh đã không đến công ti, cứ để tình trạng thế này kéo dài, chắc chắn công ti sẽ phá sản, nếu như vậy thì mọi hi sinh của chị gái cô sẽ trở nên vô ích. Không, cô sẽ không bao giờ để điều ấy xảy ra. Cô chạy đến nhà Lâm, ngôi nhà đóng cửa, anh không ở nhà, vậy anh đi đâu, cô đi đến tất cả những nơi mà cô nghĩ anh sẽ đến.....

22h30p tại quán bar ” KISTY”....

- Anh làm gì ở đây?

- Không liên quan gì đến cô cả, tránh xa tôi ra.

- Anh nói vậy mà cũng nghe được sao...

Ly lăm lấy cổ áo Lâm lôi ra khỏi bàn, liên tiếp là những cú đâm vào mặt, vào bụng.

- Anh muốn sống như thế này đến bao giờ nữa, thà là anh chết đi chứ đừng để tôi thấy được bộ dạng này, là con trai mà anh hèn nhát thế sao, gặp khó khăn chỉ biết có chạy trốn. Trong lúc công ti và mọi người đang phát điên lên vì những cuộc gọi hủy hợp đồng thì anh lại trốn ở đây uống rượu. Chị tôi mất, tôi cũng chẳng sung sướng gì, tôi và anh đều cũng đã mất đi người thân yêu nhất, nhưng anh thấy đấy, tôi vẫn có thể tự gắng gượng mà đứng dậy....

Bộp...

Cú đâm đầu tiên này là tôi đánh cho anh tỉnh.

Bộp...

Cú đâm thứ 2 là cho những người trong công ti đang mong ngóng anh từng giờ...

Còn đây... bộp... cú đâm cuối cùng tôi đánh thay cho chị gái. Nếu chị ấy biết

có ngày hôm nay, chắc chắn chị ấy sẽ không ra đi như vậy. Lâm nắm bắt lực dưới sàn, trước bao nhiêu con mắt đang nhìn vào anh thấy mình nhục nhã biết bao, không thể dấu đi cảm xúc anh bật khóc lên thành tiếng....

- Anh khóc ư? Anh khóc chị tôi cũng không sống lại, vì quá yêu anh, chị tôi đã hi sinh tất cả, kể cả mạng sống. Anh muốn linh hồn chị tôi mãi không được yên nghỉ hay sao mà làm vậy. Nếu yêu chị tôi, thì đừng chị ấy ra đi oan uổng.

Nói rồi Ly bỏ đi ,một lực gì đó giữ chân cô lại. Nhưng cô không dừng mà vẫn tiếp tục bước...

- Hãy sống tốt vào. Tôi chờ sự thay đổi của anh..

Ly rời khỏi quán bar, lang thang bước trong bóng tối , cảm xúc lừng lơ khó tả. Cô căm thù người đàn ông đó, càng căm thù hơn cách sống của anh ta bây giờ. Cô ngược mắt lên nhìn bầu trời trong đêm, những vì sao xa xa thấp thoáng mờ dần, cô bật khóc, đến lúc này cô không thể nào mạnh mẽ thêm được nữa.

- Tại sao, tại sao chị lại ngốc nghếch như vậy, tại sao lại phải đánh đổi cả cuộc đời mình cho 1 một người đàn như hăn. Chị nói đi em phải làm gì lúc này đây, em không đủ sức để bên cạnh chăm sóc hăn . Bất cứ khi nào nghĩ về chị là em căm ghét hăn nhiều hơn.... Chị làm thế có đáng không???

.....

- Có lẽ lần này đi, em sẽ không còn lý do để trở lại. Em sẽ đến thăm chị Vi lần cuối trước khi đi. Giờ thì em đã hiểu vì sao chị Vi lại làm như vậy, đổi lại là em em cũng sẽ làm thế.

Câu nói của Ly đã cắt ngang những hồi ức của Lâm. Anh không biết phải làm gì lúc này, đứng dậy và ôm chặt lấy Ly ư? Không, anh làm sao có thể làm như vậy, anh đã hứa trọn đời này sẽ chỉ yêu duy nhất một người, người đó chính là Vi. Trái tim anh đang đập rất mạnh. Đúng, là trái tim Vi đang đập liên hồi trong lồng ngực. Anh nợ Vi quá nhiều, nợ cô cả 1 cuộc đời. Anh nhìn Ly, Ly là một cô gái tốt, so với Vi cô hoàn toàn khác cô mang một vẻ đẹp của sự mạnh mẽ và gan góc, cô chưa bao giờ khóc trước mặt anh, anh muốn 1 lần cô

bật khóc, anh sẽ ôm cô, sẽ bên cạnh cô, nhưng cô quá mạnh mẽ, 6 năm rồi, trước bao nhiêu sống gió cô chưa từng cho anh cơ hội đó.

- 2h chiều nay máy bay sẽ cất cánh, còn khoảng 1 tiếng nữa, em muốn có 1 lý do để ở lại. Chào anh.

Lâm đưa mắt dõi theo bước chân Ly, cảm xúc hỗn độn khiến anh không thể nói ra thành tiếng. Anh đã yêu Ly rồi sao? Không. Chỉ là ảo giác thôi, người anh yêu là Vi... là Vi... anh không thể vì nợ Ly mà ngộ nhận tình cảm với cô được.... Bóng Ly xa dần mà anh lại không đủ dũng khí để giữ cô bên cạnh...

Ly mang đến mộ Vi một bó hoa lan hồ điệp, khi còn sống lan hồ điệp là loại hoa mà cô thích nhất. Ly nhẹ nhàng ngồi xuống, sờ lên tấm ảnh Vi trên tấm bia đá.

- Chị à, 6 năm rồi phải không, đã đến lúc em phải rời xa nơi đây rồi, em thực sự không muốn, nhưng không còn gì ở đây để em lưu luyến nữa. Không có em, anh Lâm vẫn sẽ sống tốt, vẫn sẽ yêu chị rất nhiều. Em năm nay cũng đã ngoài 30 rồi, cũng đâu còn trẻ gì nữa, thành công hay thất bại tất cả em đã đều trải qua, giờ đây em chỉ muốn có 1 cuộc sống bình yên. Ra đi, cách em chọn để chạy trốn tình cảm, yếu đuối quá phải không chị. Em đã yêu anh Lâm rất nhiều nhưng dường như em không thể thay thế hình ảnh chị trong tim anh ấy. Em không đếm nổi đã bao nhiêu lần mệt mỏi vì làm ăn không suôn sẻ em nhụt chí muốn bỏ cuộc và cứ mỗi lần như thế em những cố gắng của anh lại là động lực để em vực dậy.... Em rất sợ giây phút ngày hôm nay, giây phút em sẽ phải rời xa mãi mãi....

Trong khi Ly đang mải mê tâm sự với Vi thì Lâm cũng đang lặng thinh suy nghĩ, một luồng suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu bất giác khiến anh rùng mình. Anh sẽ mất Ly. Mọi suy nghĩ trở nên trống rỗng, điều duy nhất lúc này anh có thể làm là ra sân bay thật nhanh.

Lâm thở dốc, hơi thở gấp gáp, đôi mắt đau đớn tìm kiếm, máy bay đã cất cánh....

- Ly, xin em, tại sao, em đã đi rồi sao, trở lại đi, anh xin em, đừng ra đi như chị em vậy, 1 lần thôi, cho anh 1 cơ hội thôi... Anh xin lỗi, vì lúc mất em rồi anh mới nhận ra được sai lầm lớn nhất cuộc đời mình là đã để mất em. Vi ơi,

anh phải làm gì đây, anh phải làm gì đây, anh sẽ sang Mĩ tìm Ly, anh không thể để mất Ly được, nếu trên trời có linh thiêng hãy giúp anh tìm cô ấy em nhé....

Lâm ra mộ Vi chào cô để bắt đầu cuộc tìm kiếm tình yêu anh đã vô tình đánh mất. Anh cầm 1 bó lan hồ điệp, khẽ đặt lên mộ Vi nở một nụ cười hạnh phúc.

- Cảm ơn em!

Rồi anh quay sang nhìn Ly :

- Anh cứ nghĩ là em đã đi...

Ly đưa tay lên nhìn đồng hồ, hóa ra chiếc đồng hồ đã ngừng chạy lúc nào mà cô không hề hay biết.

- Em sẽ đi chuyển sau vậy.

- Em muốn đi thật sao?

Ly im lặng, giọt nước mắt từ khóe mi lăn dài trên má, lần đầu tiên nước mắt cô rơi trước mặt anh. Lâm ns tiếp:

- Trước khi mất, Vi đã để lại 1 bức thư, trong bức thư cô ấy muốn nhờ anh chăm sóc em.

Ly cười gượng.

- Em lớn rồi, không cần....

Lâm đứng dậy, ôm chầm lấy Ly.

- Anh đã tìm em, tìm rất nhiều nơi, anh đã chạy ra sân bay nhưng không kịp, em biết cảm giác lúc đó của anh thế nào không, tìm anh như vỡ ra thành trăm mảnh, cái cảm giác còn đau hơn cái ngày anh mất đi chị em. Nếu hôm nay, chiếc đồng hồ kia không dừng lại đúng lúc, thì có lẽ anh sẽ lại phải lặn lội đi tìm em.

Cả hai cùng nhìn về phía ngôi mộ nơi Vi đã nằm ở đó 6 năm ... Anh khẽ cầm

tay Ly đặt lên lồng ngực mình:

- Trái tim đang đập trong anh là của Vi. Suốt đời anh sẽ không thể quên cô ấy.

Ly rút tay lại.

- Em biết.

- Em biết gì.

Nắm chặt tay Ly, Lâm nhìn ngôi mộ Vi.

- Đây là điều em muốn phải không. Anh đã yêu Ly và anh sẽ chăm sóc cô ấy. Em hãy an lòng yên nghỉ. Ly à, hứa với anh, đừng bao giờ xa anh như chị em đã từng xa anh, hãy nắm tay anh đi hết quãng đường còn lại em nhé...!

Một làn gió nhẹ thoảng qua, trong veo khẽ làm lung lay những ngon cỏ xanh rờn. Ở một nơi nào đó rất xa có một nụ cười mãi nguyện... Ông trời có mắt, sau bao sóng gió cuối cùng hạnh phúc cũng sẽ gõ cửa. Yêu nhau là do duyên số, còn bên nhau được hay không lại là do chữ nợ....!